

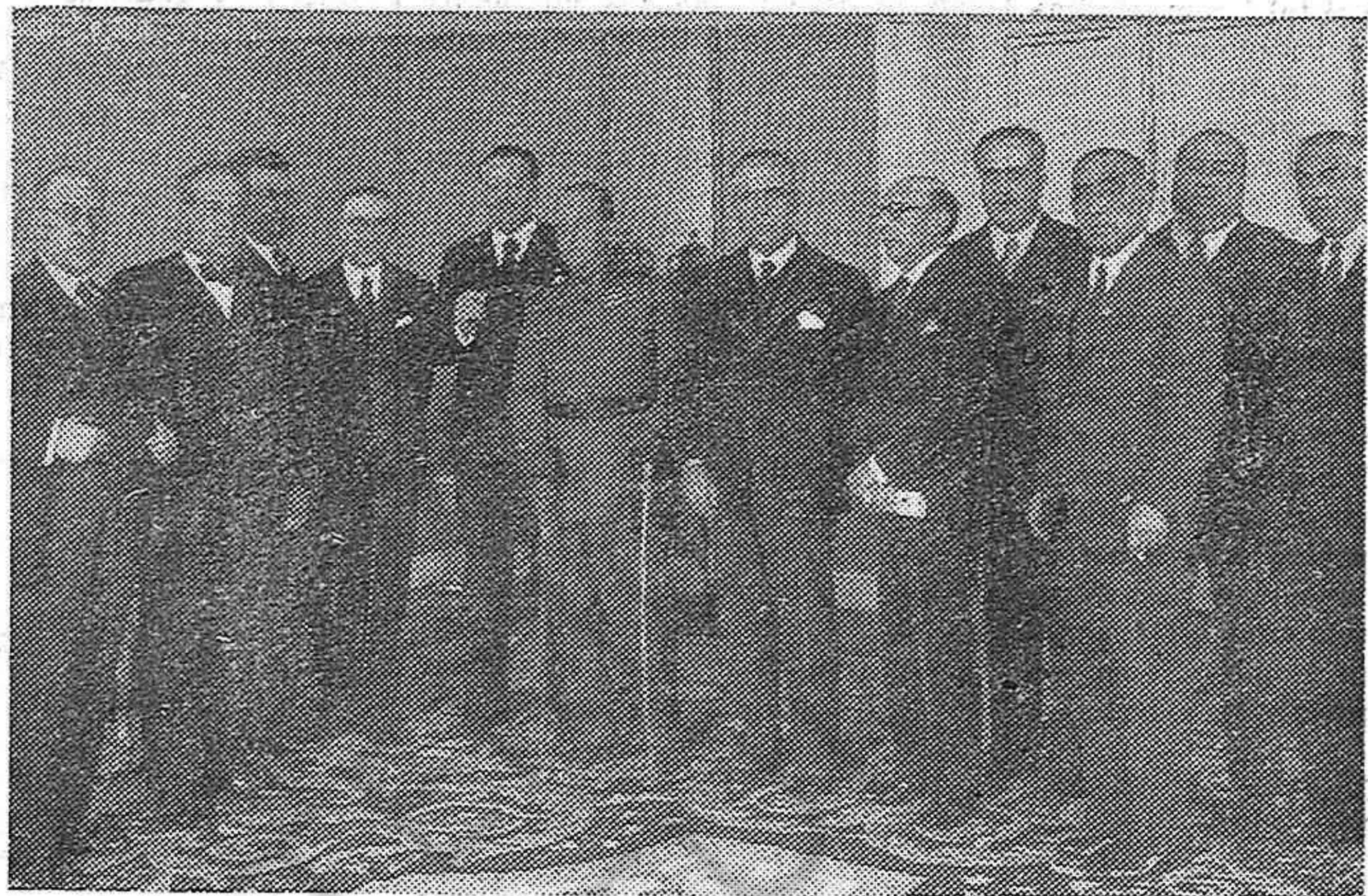
L'obra de desintoxicació

Un amic meu m'ha deixat llegir una carta d'un familiar seu que resideix a Madrid. L'autor d'aquesta lletra, després d'explicar que els afers—un negoci de presentacions—no li van tan bé com en altres temps, s'esplaia en una disertació política bastant extensa i molt franca. Es tracta d'un home que no milita en cap partit, però que es col·loca en una actitud, més o menys sincera, d'indiferència davant l'esdevenidor d'Espanya. La raó principal d'aquesta indiferència és el "jo no tic res per perdre". Aquesta raó, d'un egoisme ferotge, va acompanyada per unes consideracions exposades sense vehemència, amb una gran fredor que demostren que l'ahudia comerciant està completament intoxicat per la propaganda antireligiosa i antimilitarista, els dos fermentos de descomposició que són el vehicle de totes les idees revolucionàries. Em penedeixo de no haver tingut l'atreviment de demanar autorització per copiar la part política d'aquesta carta. El lector arribaria, després de llegir-la, a la mateixa conclusió que jo; hi ha, en una gran part d'opinió, en els rengles burgesos, una gran zona completament infectada. Si fos possible un daltabaix a Espanya, no en seria la causa principal els socialistes, ni el reduïtíssim nombre de comunistes: en tindrien la culpa aquests que, davant d'un esdevenidor incert, es limiten, amb un lleuger arronsament d'espatlles, a dir llue ells no tenen res per pen-

dre. Aquests elements són els més castròfics, els més subversius. Aquesta obra d'intoxicació del país ha estat la feina feta durant quatre anys per la premsa d'esquerra. Amb una inconsciència que fa feredat, han coincidit en aquesta tasca els periòdics esquerrans de tots els matisos. Per un snobisme imbècil, periòdics com "La Rambla", per no citar sinó el més típic s'han permès de fer l'apologia sistemàtica dels Soviets. I, sense cap mena d'excepció, tota la premsa esquerrana militava en el front únic antireligiós i antimilitarista. Qualsevol que s'aturi una estona en algun quiosc de periòdics haurà de concloure que és impossible que aquest país vagi bé. N'ha desaparegut una gran part de la premsa extremista indígena, n'ha desaparegut, àdhuc, "L'Humanité", de París, però encara estan plens de llibres de propaganda comunista, i els veieu empestats de pornografia amb pretensions d'artística. És impossible que aquesta enorme quantitat de material per al nodriment de l'esperit no produeixi la intoxicació de zones populars vastíssimes.

La desintoxicació del poble no ha d'ésser una obra d'una temporada, ni pot ésser confiada a lleis d'excepció. Ha d'ésser una tasca que ha d'obeir a un pensament sistemàtic, a un pla calculat en fred i executat amb rigor. Cal prescindir definitivament de la teoria liberal que distingeix entre la propaganda i els fets, que tolera

El general López Ochoa en Madrid



(Expres Foto)

El general López Ochoa, jefe de las operaciones en Asturias, que ha venido a Madrid a informar ante la comisión ministerial. Aquí lo vemos con los ministros que lo recibieron ayer en la Presidencia del Consejo.

l'excitació a la revolta i puneix el rebel, que respecta el pensament inductor i castiga el braç executor. En un país de primaris i de caps calents com aquest, es necessari adoptar mesures encaminades a posar un fre a la propaganda revolucionària oral o escrita. La teoria liberal ha fallat, ens ha esclatat a la mà com una bomba. L'experiment està fet, i no és desitjable sotrir-ne un altre. Si hi ha una dicadura imprescindible és la de les brigades sanitàries, a les quals hom encarregui la persecució del contraban de tòxics morals.

ANUEL BRUNET

COMENTARIO

El edificio de la Audiencia

Queremos insistir hoy sobre este tema, que juzgamos de interés. El edificio destinado a Audiencia es impropio de la misión que en el mismo se lleva a cabo.

No es ya solamente la inseguridad del edificio, su aspecto triston y tétrico y el peligro que ofrece para los que lo frecuentan lo que requiere la rápida construcción de otro edificio, sino hasta el respeto, y la consideración que inspiran la administración de la justicia.

Un caserón como el actual, destartelado, escaso de dependencias y mal acondicionado, pese a los esfuerzos que han hecho todas las presidencias que han actuado allí y de una manera especial el Sr. Terrer, no despierta en el espíritu una sensación de grandeza y de confianza.

Nadie puede sustraerse al efecto que en su ánimo puede producir la buena o mala presentación externa de una cosa.

Es preciso, pues, redoblar los esfuerzos y las gestiones que ya inició en otro tiempo el Sr. Terrer, para conseguir la construcción de un edificio para Audiencia.

Es más; nos permitimos llamar la atención a los diputados de la circunscripción y al gestor de nuestro Ayuntamiento para que tomen este asunto con el máximo interés.

INQUIETO.

NOTICIARIO BREVE

Se teme por la vida del Gobierno

--Los socialistas contra el Gobierno.

--Los paraguayos maltratan a los prisioneros.

--Crisis en Egipto.

--El Papa habla a los médicos.

--Gombes se entrevista con Mussolini. La prensa italiana saluda con afecto la llegada de Gombes.

--Parece que a fines de la semana próxima se verificará la vista contra los consejeros de la Ceneralidad.

--Los diputados serán juzgados por tribunales militares excepto los señores Bello y Azaña.

--El comandante Doval en Madrid.

--Se ha hecho público en Madrid el propósito de formar un gran bloque de derechas no republicanas.

--La "Gaceta" publica una requisitoria contra Badía.

--Lerroux señala al Sr. Gil Robles como su sucesor.

--Se aprueba la proposición de confianza por 233 votos; solo votan en contra los tradicionalistas y Renovación Española.

--Ha fallecido el Obispo de Oviedo, nueva víctima de la revolución.

--Frórroga de treinta días del Estado de guerra.

--Han sido ejecutados en Gijón y en León los sentenciados a la última pena, habiendo recibido los Santos Sacramentos el de Gijón.

--Ha fracasado la huelga general anunciada.

--El "Lenin" español, resulta un manso cordero, ya que asegura que no ha tomado parte en la revolución. ¡Palmita sin hiel...!

Solemnes funerales en la Catedral

Accediendo a la petición de un numeroso grupo de señoras, a las que se han adherido varias entidades de nuestra capital, el próximo sábado se celebrarán en nuestro templo metropolitano solemnes funerales en sufragio de los difuntos, que murieron víctimas en los tristes sucesos acaecidos últimamente en nuestra patria.

Según nuestras noticias, se pretende dar el mayor esplendor a dicho acto, al igual que se ha hecho en otras ciudades, siendo de esperar que los tarraconenses también sañrán corresponder esta vez a sus buenos tradiciones en análogos casos.

En ediciones posteriores daremos detalles más concretos.

UNA IMAGEN DE LA LUNA



Express-Foto.

El astrono americano Roger Hayward (a la izquierda) se está ocupando actualmente de molder en Plastilín, una enorme reproducción de la luna copiando fielmente sus observaciones telescópicas. Meses y meses de observación y de cálculos de medición, serán necesarios hasta tanto este trabajo no quede totalmente terminado.

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

mes i millor

Suplement de "LA CRUZ"

Núm. 11

DIJOUS, 8 Novembre 1934

Redacció i Administració, Armanyà, 11, baixos, TARRAGONA

L'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe d'Oviedo, Consilari General d'Acció Catòlica, ha mort; al cel sigui.

El Consell Diocesà, prega a tots els fejecistes de la Diòcesi que'l tinguin present en les seves oracions

Amics, pensem en la joventut

Amic lector, escolteu el nostre clam.

Us oferim una fulla plena de reculls sobre un tema candent que ha assaltat irressistiblement tota persona mitjanament observadora i no pot deixar de preocupar ningú. En depèn el pervindre de la Pàtria no menys que el de la religió; la pau o la lluita constant, dins dels nostres pobles, dins de les mateixes famílies; l'elevació de la nostra gent o el seu embrutiment i degradació; segons la actitud que en definitiva adopti la generació present els nostres fills formaran un poble civilitzat o bé constituiran una tribu de salvatges. Ho heu envinat? Plantegem el problema de la nostra joventut a la llum sinistra dels tràgics i vergonyosos esdeveniments ocorreguts la nit, en molts sentits obscura, del 6 al 7 del mes passat.

Llegiu i constateu que qui havia de fer la revolució era la joventut. Joves de 15 anys manejaven criminalment el fusell. Una llarga llista de ferits auxiliats al Clínic només en portava dos o tres majors de 35 anys. La joventut volia fer una revolució.

I la joventut feia una revolució antireligiosa, antipatriòtica, antisocial. La força motriu d'aquella joventut no era un ideal, era un sentiment, era l'odi. Odi a coses i persones sagrades; odi a persones i institucions que representessin una garantia o una esperança pels valors patris, pels valors socials; odi a la justícia, odi a la llibertat... I fora de l'odi, res més empenya els tristament famosos forasenats que tacaren les pàgines de la nostra història nacional i religiosa amb un gargot lleig i gros, negre d'incultura, vermell de sang, barreja repugnant i fètida que farà girar la cara a les generacions futures, ja que no la fa caure de vergonya a la generació present.

Es creien, pobres companys de joventut, vilment mercadejats!, un colós terrible i temible, potents per doblegar els destins d'un poble amb braç hercúlic. Però van caure retuts amb gran soroll de febrament. Fins aquí el fet que tots sabeu i lamenteu.

Què'n serà ara d'aquesta joventut? La creieu revenint del seu error? Penitent de les seves culpes? Què farà aquesta joventut? Fressarà nous viaranys de milic's aventures?, o reemprendrà altra volta el camí de les ocultes barrancades de la conspiració, de la revolta? Alçarà el braç suplicant o l'alçarà novament amenaçador? Ah! que no és ella sola a triar-se el seu destí! Això ens preocupa.

Llegiu, amic, si us plau, encuriós per tants interrogants les consideracions que us brindem i pensem en la redempció de la nostra dilecta joventut foraviada.

Fixeu-vos com totes les forces del mal s'esforcen per arrabassar-nos la joventut sana que'ns queda, i com persisteixen retentint-la que ja se'ns feu escapolada. Són les formes socials o antisocials del comunisme i l'anarquisme; són les formes polítiques d'un neopaganisme integral; és la immoralitat i el vici que treballen, separadament ben organitzats i de conjunt tàcitament coordinats per tal de no deixar sa ni un sol dels nostres joves. Els fins que particularment intenten uns són molt distints dels que persegueixen els altres; els mitjans però són els mateixos: corrompre la nostra joventut. I tots diem el mateix; ells la coordinació d'esforços mai l'han predicada i sempre l'han practicada, motiu pel qual llurs treballs són de gran eficàcia. No fóra trist que aquesta fèlix i eficacíssima coordinació nosaltres la prediquéssim i només ells la practiquéssim? En nom dels nostres 20 anys i com un clam de socors ho volem fer sentir a tots els catòlics, perquè la joventut necessita de l'escalf de tots. Preccupeu-vos de la joventut! Penseu en les formes d'eficàcia que reclamen les condicions i els temps nostres i del nostre poble, per tal d'arribar a temps a salvar la joventut, que es balanceja a la vora de l'abim. Ajudeu-nos a fer una acció catòlica de la joventut de fets i realitats.

N'hem perdut massa de temps! Hi ha colles ingents de joves que si coneixien la llum hi veurien clar; hi ha turbes d'obriers que pateixen una fam de justícia insaciada fins ara i que no suspiren per altra cosa que per veure puntar el dia en què resplendirà el sol de la justícia social; hi ha colles d'estudiants que esbadanarien amb gran goig de la seva ànima les portes de la intel·ligència a les veritats religioses, si en coneixien la sublimitat, la profunditat, la transcendència, i aquests milers d'obriers i aquests milers d'estudiants, i aquests milers de joves que foren entusiastes defensors i propagadors de les cristianes idees salvadores cristianes si no ens decidim tots a una acció EFICAC per conquerir-los seran els nostres més terribles adversaris del dia de demà, per perdició d'ells, i de tot el poble.

En nom de la joventut que perilla i en nom d'una joventut que es perd us ho diem: sigueu-nos exigents, però no ens sigueu indiferents. Us agraïrem l'exigència; no us perdonarem la indiferència. Ni la Pàtria us la perdonarà. Ni el mateix Déu us la dissimularà.

Amics, lectors, penseu en la joventut. Ajudeu-nos en les tasques

La formació cristiana de les nostres joventuts

Remarca adoloridament "Catalunya Social" que un dels espectacles més depriments que hom podia contemplar durant els passats esdeveniments revolucionaris era el d'aquells milers de joves amb l'arma al coll pels carrers de Barcelona. Allò era signe d'una afició a la violència o mostre de buidor intel·lectual i moral d'extremadora perspectiva per a l'esdevenidor de Catalunya, la qual va correr greu perill d'ésser llançada als braços del sovietisme o de l'anarquia. I a continuació afegeix:

"El propi espectacle ens faria reflexionar sobre nostres responsabilitats, per omissió, en la formació d'aquelles joventuts carregades d'armes, de les armes materials de la guerra i de les armes espirituals de la violència com a norma i de la manca d'esperit cristià com a orient. I ens demanàvem: ¿hem fet tots els catòlics el que caldria per evitar aquest espectacle de les nostres joventuts capolades en el que hi ha en ells de més alt i de més noble? ¿amb quines institucions de cultura cristiana hem procurat enlairar l'ànim d'aquestes joventuts? ¿Quan ha trobat entre nosaltres aquell recamable d'esperit cristià que només a través d'institucions de cultura, de formació moral i fins d'esport, es procura constituir a tots els patris del món per evitar la desviació i caiguda de la seva vida? Tenim la tasca la cultura molt

endarrerida, catòlics catalans. No comptem al nostre país institucions formadores de la joventut; i aquesta, un cop deixada l'escola primària es troba llançada al taller i a la fàbrica sense una contrapartida d'institució post-escolar que la salvaguardi, l'eduqui i la formi com es deu. I recordàvem amb goig l'enfocament d'aquelles institucions post-escolars belgues, per exemple, on el jove és conduït, educat i format a benefici d'ell mateix, i a benefici de la societat, en definitiva. I així mateix veïem el buit de casa nostra, on ni tan sols les joventuts universitàries troben un recés cristià en profunditzar la seva cultura i basar-la damunt els dictats de la nostra filosofia.

La tasca dels contraris es més serzilla i aviat està feta. Sempre la tasca destructora ha estat tasc fàcil. Però la nostra, la labor formativa de conjunt, és un problema difícil de resoldre i constitueix una constant preocupació per a tots els catòlics del món. Entre nosaltres, però ¿qui s'ha preocupat seriosament d'aquesta qüestió?

Quin munt de feina a fer i sobretot, quin munt de responsabilitats el que tenim davant nostre especialment de responsabilitat per omissió! ¿Procurarem dedicar-nos a la tasca social catòlica? Però, ¿és que no són a milers encara els nostres catòlics que ni tan sols saben el que és l'Acció Catòlica?"

La joventut en la revolta i en l'esdevenidor de Catalunya

Tots els qui han seguit els llàmencos fets de la darrera revolta, que ha tacat grotescament amb estigmes de bàrbara incapacitat la nostra dignitat de catalans, han pogut adonar-se de la importància del paper que en el seu desplegament ha exercit la joventut.

Fis joves l'han preparada, l'han imposada, l'han dirigida. I si deixem de banda les explosions anàrquiques del camp, podem dir que els joves l'han executada. Tots hem vist, durant unes hores tràgiques la ciutat presa militarment per escamots de joventut amb el fusell a la mà, per joves molts d'ells joveíssims, de setze a vint anys escapats de casa seva, empesos irressistiblement per la folia de la violència redemptora.

Aquests joves han estat vençuts. Ho han estat molts d'ells per la guerra, abans de combatre. Però tant se val! Que ningú no es faci il·lusions. ¿Creieu que ha estat vençut el microbi de l'ideal de revolta que portaven dintre i que era el que els movia i els feia allistar-se amb voluntaris al que creien, cànclidament, l'exèrcit de la llibertat? Les armes no el matem aquest microbi: sovint, a la llarga, el fecunden i multipliquen.

Ajuntem a aquestes joventuts aquelles altres de la "Fai", ara silencioses i vigilants, que esperen de la violència anàrquica el remedi als mals del món, i haurém de convenir que la mentalitat dissolvent de grans sectors de les nostres joventuts crea un problema social d'una importància excepcional i d'una urgència extremada. Els joves d'ara decidiran dintre poc les conteses polítiques del país, i seran ells els que fixaran els destins de la nostra terra. Estarem perduts si ells no són capaços de superar la demagogia amb nous i serens afany constructius.

Aquest problema que, a part del tractament excepcional d'urgència, es el més greu dins les perspectives socials i polítiques del país, és un problema d'educació, de formació, de transformació de la mentalitat de la joventut, d'espiritualització dels seus dalers, d'infusió d'un sentit ètico-religiós a les seves expansions, i un sentit de responsabilitat a les seves ambicions d'actuació col·lectiva.

Aquest problema, té solució? Això equival a preguntar si la present crisi té remei (no passatger sinó definitiu), si el nostre poble pot salvar-se... I bé, som optimis-

tes! Tenim fe en el nostre poble. El creiem capaç de la gran gesta de viure's a si mateix, de guarir les seves tares tradicionals, de superarse, de presentar-se major d'edat, correcte i preparat, en el gran concert dels pobles hispànics, i er el de tots els pobles que van a l'avançada de la civilització.

Som optimistes precisament perquè vivim constantment entre joves, i amb ells treballem i amb ells lluitem i som testimonis directes de l'idealisme sa i constructiu que és la norma del seu viure, que és el sant i senya de la seva actuació present i dels seus somnis d'actuació futura. Som optimistes perquè vivim entre els joves de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

L'educació de les nostres joventuts no es pot fer sense un òrgan adequat. L'escola, nostra fins ara, no ha bastat. Cal l'organització de joventut, viva, dinàmica, idealista, amurada de sentit religiós i social, àgil de moviments, que desperti entusiasmes, que susciti vocacions d'acció, que formi caps i enquadri masses de joves, lluny de les passions polítiques, en un pla serenament educatiu, d'estudi i assimilació dels alts ideals de Déu i Pàtria.

Ara hem de cridar ben alt, perquè tothom ho senti, que aquest òrgan ja existeix. És la Federació ja esmentada de Joves Cristians. Amb tres anys d'actuació ha enrolat 12.000 joves en els seus rengles, que cada dia augmenten, per bé que lentament, com en tots els moviments duradors, i cada dia es perfeccionen en el culte als grans ideals col·lectius.

Aquest òrgan de redempció de la joventut catalana ja existeix! Però és jove, i té l'impetuosa salvadora de les renovacions totalitàries i definitives; però es veu entorpit en el seu camí ascendent per la falta de mitjans econòmics. Els joves no són rics. Tenen capacitat i rectitud i entusiasme i abnegació; però no tenen pessetes. Els manquen pessetes.

Tots els qui us preocupeu dels destins del nostre poble; tots els qui ploreu les seves desfetes i glatitju per assegurar la pau i la col·laboració social, garantia de progrés i benestança; tots els qui voleu una Catalunya cristiana, honrada, culta... penseu en la gran espècia de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. I si podeu, i no sou joves per venir personalment als seus rengles, cuiteu a aportar a les seves tasques l'ajut del vostre diner i de la vostra simpatia. Regueu generosament al gran arbre de la pàtria futura. No sigueu avars, que la vostra avàrdia es giraria un dia contra vosaltres. La Federació està en marxa vers la reconquesta espiritual de la joventut de Catalunya. Té ja belles gestes realitzades que són una penyora de les que pot realitzar. Per dur-les a terme és que us demana el vostre ajut. No desoïu la veu dels joves que són l'esperança de la pàtria.

ALBERT BONET, Prév.

El que cal a la joventut

Asserenat l'esperit després dels tràgics dies viscuts, parada la reacció natural que fa que cadascú es manifesti segons el seu temperament, es hora de treure el profit màxim de la terrible lliçó; els uns reconeixent el seu error gravíssim i els altres començant la gran croada de reconquesta espiritual. Però, què el que cal essencialment és això. Repetidament des d'aquestes planes s'ha fet aquesta afirmació. No és possible una vida normal de pau i de respecte, no és ni tan sols tolerable parlar d'una ordenació social justa, sense el desig sincer d'aquella pau d'esperit que equilibra la sensibilitat dels homes i els allunya de tots els excessos i de totes les demagogies. I a la pacificació, amb la realització de les doctrines de l'Església.

En realitat, ara toquen les conseqüències d'haver negligit la cosa més important. Hem abocat la joventut a una lluita política, sense preocupar-nos de la seva prèvia formació. I la joventut, orfena de conviccions, s'ha trobat sense defenses, lliurada al joc del demagog i del mal intencionat, que l'han convertida en joguina de les seves concupiscències. Aquella corrua de joves desfilant pels carrers de Barcelona, és el resultat funest, tràgic, d'aquesta política. El jove fàcilment es deixa arrossagar per tota acció heroica o aparentment heroica. El que cal és ensenyar a la nostra joventut on és el veritable heroisme. El que cal és arribar a formar d'una manera tal el seu esperit que, sentint-ne tota la dignitat, no es doni plenament sino a un ideal transparent, de puresa immaculada. Aquella corrua de joves armats, són una vergonya, no solament per aquells que jugaren perfidament amb la seva joventut sino, encara, per als altres, que no es preocuparen mai de donar un contingut seriós i elevat a la seva vida de cada dia. L'esport, la gimnàstica, és un alicent interessant, és una cosa aconsellable, és fins i tot necessari, situats en un pla de formació integral. La cultura, els coneixements, l'estudi, és una cosa essencial. Tot el que es faci, tot el que ha fet en aquest sentit, és lloa-

ble i convenient; però tot plegat no passa d'un mitjà, el mitjà més just per a fer d'aquell jove un bon atleta, un excellent arquitecte, un obrer artífex en el seu ofici. Falta, però, el primordial. Falta el contingut de l'esperit, perquè el jove pugui orientar la seva vida utilitzant tots aquells mitjans admirables, pel camí dreturer del bé. Falta la sal i el pebre, que en l'home es el caràcter i el temperament, i que, en definitiva, faran d'aquell excellent metge o formidable arquitecte, un home, simplement un home, socialment aprofitable o perillós.

I obtenir això és la feina de tots. Perquè en el temperament del jove, influeixen, d'una manera enorme, totes les coses externes. D'aquí la importància del cinema, sobretot la de l'ambient. I si l'ambient és dissolvent moralment i socialment parlant; si l'exemple dels que volten la vida del jove és una insinceritat contínua; si no es fa cas de tal pel·lícula provocativa, o de tal llibre excessivament atrevit; si sembla natural el luxe més desenfrenat i es nega el pa i la sal al desvalgut; si es negligeixen preceptes i preceptes de l'Església com una cosa normal, l'esperit del jove arribarà a perdre la noció del valor de les coses i ho situarà tot en un pla purament convencional. I d'aquí a la desorientació, no hi ha més que un pas. Llavors les qualitats de l'adolescent, la seva audàcia, la seva gosadia, la mateixa noblesa dels seus anys, estan a mercè del primer aprofitat, del primer d'indústria que encerti a fer vibrar les fibres d'aquell esperit convertit en joguina, com ha succeït recentment, de tots els materialistes i de totes les concupiscències. Tant de bo els fets esdevinguts servissin de lliçó, i, una vegada per sempre, la veu clara i precisa de l'Església fos escoltada i seguida per tothom.

Perquè el més tràgic de l'esdevingut és la demostració palesa de l'esperit d'odi que hi ha en una gran part dels ciutadans nostres. A Catalunya, a la ciutat i al camp una onada d'odi ha enllotat totes les consciències. La insinceritat de procediments, la deslleialtat, la

lluita de classes, ha imposat el seu seu credo funest. Un bloc enfront d'un altre bloc. I a l'odi i a la violència, no pot contestar-se mai amb la violència i amb l'odi. La violència no enfonsa pas l'odi, sino que l'exaspera. Seguir aquest camí fóra una cosa tan absurda, que ens portaria fatalment a un carro sense altra eixida possible que el caos i l'anarquia. Per això és l'enemic de l'Església, el socialisme marxista, el defensor entusiasta de la lluita de classes. Per això l'Església assenyalava de temps l'únic remei possible: renunciar a l'odi alunyar la violència. Per això va dient de segles: "Estimeu-vos els uns als altres", i en els altres compien els nostres mateixos enemics.

O, si l'esdevingut fos una lliçó profitosa! Si caigués, d'una vegada per sempre, la bena que entorbeix els ulls de tanta gent, fins de tanta gent de bé! Crisi de dignitat? Crisi de caràcter? En realitat, l'única la veritable crisi, és crisi de cristianisme sincerament sentit i escrupolosament practicat. Els sofriments de tants ministres de Déu, martiritzats per glòria seva el sofriment agut d'aquell Crist afusellat, no són prou per afeblir la fe dels sacerdots lliurats, ara més que mai, a les tasques zelosíssimes del seu apostolat. Res no és prou per a fer plegar els braços de Crist jacent, que els allarga generós per encabrir en la seva abraçada amorosa tots els homes. Els fets esdevinguts han de servir per a convertir el nostre cristianisme en una cosa viva, que es plasmí, practica-rient, en cada un dels actes de la nostra vida. Solament així podrem predicar la sinceritat de la nostra doctrina; i això, avui, és una cosa tan important, que gosaria a dir, que d'ella depèn que sigui un fet la nostra victòria final, i que es retrobi el camí de la pau veritable.

Per això una gran part de la nostra joventut ha renovat la seva decisió de començar la gran croada de recristianització. Croada de caritat i amor, de conquesta pam a pam, individu per individu. Lluny de la faramalla externa de totes les demagogies, lluny, sobretot, de l'esperit d'odi, amb l'arma única i definitivament eficaç de la caritat. I si algun dels nostres intel·lectuals, o algun esperit egoista

somriu i deixa anar la paraula "il·lusió", els joves sabran respondre-li que volen ésser-ne els seus apòstols decidits, perquè aquesta il·lusió és l'única cosa capaç de salvar el món.

F. MILLET,

President de la F. J. C. de C.

FEJOCISTES:

Amb organització i disciplina la victòria serà nostra.

Noticiari de la F. J. C.

Les circumstàncies han impedit la celebració de tots els actes preparats.

GRUPS NOUS

- St. Pere de Premià.
- Avinyó.
- Jorba.
- Les Escaldes.
- Sabansa.
- Cardedeu.
- Ibars d'Urgell.
- Riudoms.
- La Selva del Camp.

Set fejocistes de 15 a 23 anys del grup Sta. Madrina han ingressat al Seminari de Barcelona per seguir la carrera eclesiàstica.

EL NUNCI DE S. S. BENEIX ELS FEJOCISTES

Durant l'última visita que el Nunci de S. S., Mons. Tedeschini, féu a la bella ciutat de Sitges, fou visitat per una comissió del grup de la Federació de Joves Cristians de Catalunya en aquella població, la qual li expressà els seus sentiments de filial adhesió.

Mons. Tedeschini agrai la visita dels fejocistes, i els féu ofrena d'un bell retrat seu, i escriví en una làmina blanca, del seu seu pny i lletra, les paraules següents: "Pido a

Dios que bendiga, y bandigo yo en nombre de Su Santidad y en nombre mio, a los amados y ejemplarissimos fejocistas de Sitges, que son la más espléndida manifestación de la vida católica y sumamente edificante de esta incomparable ciudad. — 18 de septiembre de 1934. Federico Tedeschini, Arzobispo de Lepanto, Nuncio Apostólico."

LA FEDERACIO DE JOVES CRISTIANS DE CATALUNYA ES DECLARADA ENTITAT OFICIAL D'ACCIO CATOLICA, A GIRONA

L'últim número del Butlletí Eclesiàstic del Bisbat de Girona porta el reglament pel qual la Federació de Joves Cristians queda constituïda en la branca masculina de la Joventut d'Acció Catòlica oficial del Bisbat de Girona.

VISITA DE S. E. EL SR. BISBE AUXILIAR DE TARRAGONA, A VILABELLA

El dia 19 del passat mes d'octubre tingué lloc a Vilabella (Tarragona), la visita pastoral de S. E. el senyor Bisbe Auxiliar de l'Arxidiocesi de Tarragona. Els fejocistes, com és natural, portareu un paper interessant en tots els actes celebrats durant l'estada del Dr. Borràs en aquella vila. La quasi totalitat de socis de la Federació fou rebuda amablement en audiència especial per S. E., el qual els encoratjà en la seva tasca proselitista en pro de la formació cristiana de la joventut de la vila. Tots els fejocistes quedaren molt satisfets de les paraules encoratjadores de l'Excm. Dr. Manuel Borràs.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

"PROCOMSA", S. A. DE BARCELONA

Delegació de Tarragona: Apodaca, 23 - Telèf. 505

Agent de CAMPSA per a la venda de GAS-OIL, FUEL-OIL
DIESEL-OIL i

GAS-BUTANO

GAS NATURAL
NO ES TOXIC
LIQUAT A BAIXA PRESSIO
SENZILLESA



SEGURETAT
NETEDAT
COMODITAT
INCESA INSTANTANIA

pot emprar-se per a **CUINAR**
BANY
LLUM
CALEFACCIO

Per tant substitueix avantatjosament el carbó (vegetal, cok, antraçita, etc.), fogons de gasolina, petroli, llum acetilè, etc.

De gran utilitat a
Ciutats, Pobles, Masies apartades, Xalets, etc.

SERVEI A DOMICILI

Tenim representants per a la venda, a tot Catalunya

Expèn en botelles metàl·liques d'un pes brut de 25 quilògrams, les quals poden connectar-se amb un senzill tub de goma als aparells cremadors, que igualment tenim a la venda.

El funcionament dels aparells pot veure's en les nostres oficines

APODACA, 23
on es faciliten, ensems, tots els detalls sobre consum, preus, etc.

Después



de escuchar a Rubinstein con el "Superinductancia" Philips 736, las lecciones me forturan la cabeza.

Agent Oficial:

Pau Ricomà

Rbla. 14 d'Abril, 48
TARRAGONA



PHILIPS
SUPER-INDUCTANCIA 736

L'NOLEUMS

HULES
MANGUERES
GOMES
AMIANTS
CEL·LULCIDE

Valenti Agustí Mayolas

APODACA, 5 TARRAGONA

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUÑEZ, 81, bajos
Teléfonos 748 E y 748 X
TARRAGONA

INFORMACION

DELEGACION DE HACIENDA

El señor Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

- D. Fulgencio Gonzalez, 118,059'96
- D. Antonio Parera Const. 3.616'75
- S. J. Centro Telégrafos. 2.630'76
- D. G. Niera Gallardo. 2.034'00
- Sr. Admor. Prisión prov. 1.802'35
- D. Victoriano Ruiz M. 1.188'00
- D. Alfredo Casellas N. 1.254'83
- D. J. M. Grau Lapeira. 920'00
- D. Fermín Viladrich S. 876'63
- D. Vicente Feliu Edigio. 481'83
- D. Alfredo Bellosta D. 472'50
- Sr. I. Sección Agronómica. 450'00
- D. José Escoda Estivill. 329'00
- D. F. Compte Anguera. 246'75
- Sr Admor. pral. Correos. 118'45
- D. Juan Molas Sabaté. 98'70

NOTAS LOCALES

HORA SANTA

Esta tarde, en la iglesia de la En señanza, se celebrará una solemne Hora Santa con sermón e himnos eucarísticos.

Se suplica la asistencia a los señores sacerdotes y adoradores, a los cuales se les facilitará cirio para la reserva.

NUEVOS DETENIDOS

Ayer ingresaron en el buque-cárcel "Manuel Arnús", 13 individuos de Ribarroja, complicados con los sucesos del día 6.

El presidente de la Cámara de Comercio, don Manuel Vilar y el secretario accidental don Antonio Prat, han visitado a las autoridades con motivo de la elección del primero para el cargo que ocupa.

Comercio, con el vicepresidente don José M. Llevat, presidente de la Cámara Agrícola; el secretario de la Cámara de Comercio, señor Sentis Nogués; don Salvador Montserrat, presidente del Consejo de Agentes Comerciales y don Pablo Abelló, presidente del Fomento Industrial.

El objeto de la visita ha sido solicitar sea destinado un regimiento a Reus.

El general les ha dicho que no depende de él la concesión del regimiento, pero que apoyará las gestiones que se realicen para conseguirlo.

EXPOSICION VISITADA

Cada día se ve más concurrida de visitantes la Exposición en favor de las Ordenes Religiosas, instalada en la "Sala Parroquial" de San Juan Bautista, prodigándola unánimes elogios.

Continuará siendo horas de visita: hoy jueves, de cuatro a ocho de la tarde, mañana y el sábado, de seis a ocho de la tarde.

NUVIS

NOTES OFICIOSOS

De la Oficina municipal de Turisme

Procedent de Palma, entrà ahir al nostre port la motonau correu espanyola "Ciudad de Ibiza". Desembarcà dos passatgers.

Es troba novament entre nosaltres el nostre distingit i benivoluntari antic el pintor Erwin Hubert, que romandrà a Tarragona fins a últims del present mes a l'objecte de preparar i celebrar l'Exposició d'obres que ha pintat a Tarragona.

Benvingut.

EL CLIMA DE TARRAGONA

Referint-se a Tarragona, el calendari científic del clima d'Espanya, assenyalava per a la nostra ciutat durant el mes de novembre un 50 per cent de dies totalment clars, un trenta-cinc de dies nuvolosos, i un quinze de dies coberts. La benignitat del clima, segons el calendari, serà ací molt superior, durant aquest mes, a la resta de Catalunya, àdhuc a Palma, i molt superior a la immensa majoria de ciutats espanyoles. Cal remarcar que la costa levantina de la península serà la més afavorida pel temps.

NUVIS

LA SUSCRIPCION DEL EJERCITO

Los empleados de la Comisaría delegada de orden público de la Generalidad, de los departamentos de Gobernación y Agricultura han en tregado un día de haber para la suscripción en favor de las víctimas del deber.

Ja teniu una guardiola de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya? Si no la teniu demaneu-la avui mateix. Per al vostre petit estalvi.

LAS FUERZAS VIVAS DE REUS

Acompañado por el diputado a Cortes por Tarragona, don Cayetano Vilella, visitó en la mañana de ayer al general Batet una comisión de las fuerzas vivas de Reus, integrada por el alcalde don Pedro Jordana Borrás, el presidente del Sindicato de Exportadores de Aceites, don Pablo Gasull; don Enrique Aguadé, presidente del Sindicato de Exportadores de Vinos; don José Oliveras, de la Cámara Urbana; don Enrique Daruell, secretario del Sindicato de Exportadores de Frutos Secos; don Juan Boqué Reverter; presidente de la Cámara de

TARRAGONA NO RESPONDIO A LOS INTENTOS DE LA F. A. I.

Grandes precauciones se tomaron anoche y ayer mañana ante el anuncio de que se iba a declarar la huelga general como protesta de las ejecuciones de los dos sentenciados. Ayer, por la mañana los puntos estratégicos de la población estaban tomados militarmente. A las ocho, horas de entrada al trabajo lo efectuaron todos los obreros sin excepción de ningún ramo. Antes de mediodía se retiraron del puerto los soldados y los guardias de asalto que reforzaban a las fuerzas.

EL CENSOR DE PRENSA

Ha sido encargado de la censura de prensa el comisario de policía don Carlos Fuente.

EN FAVOR DE LOS SECRETARIOS MUNICIPALES DETENIDOS

Ha visitado a las autoridades el secretario del Ayuntamiento de Tortosa, señor Celma, como representante del Colegio del Secretariado de Cataluña en la provincia, solicitando la libertad de varios compañeros que se hallan en el vapor "Monuel Arnús".

NUVIS

DE SOCIEDAD

Se vieron muy concurridas las misas que ayer se celebraron en la capilla del Santísimo de la Catedral, en sufragio de la virtuosa señora doña Vicenta Domenech Lapdera, que falleció el año próximo pasado en esta ciudad.

Ayer se celebraron misas en la capilla del Colegio de Jesús y María, en sufragio de la virtuosa religiosa de dicho Instituto, Madre María de la Paz, en el siglo doña Dolores de Sagarra y de Siscar.

Los piadosos actos se vieron muy concurridos, prueba evidente de las simpatías de que gozaba la finada.

En el Camarin de la Virgen de la Merced, de la iglesia parroquial kasilla de este nombre, se ha celebrado en la intimidad la boda de la señorita Mercedes Barado Foguet, hija de don Eduardo Barado, ex-alcalde de Tarragona y nieta de don Juan Bautista Foguet, ex-presidente de la Diputación de la misma provincia, con el médico doctor don Francisco Bergadà Girona. La novia fué acompañada al altar por su padre y el novio por su madre.

Fendijo la unión el ilustre señor doctor don José Viladot, canónigo del Obispado de Solsona, el cual dirigió a los contrayentes una breve y sentida plática. Fueron testigos por parte de la novia don José Foguet Marsal y don Joaquín Piñeyro Barado, abogados, y por parte del novio doctor don Manuel Viera y doctor don Antonio Sostres, médicos.

Terminado el acto, los invitados fueron obsequiados con un banquete en el Magestic Hotel, después del cual, los nuevos esposos partieron para la Costa Azul.

Les deseamos un feliz viaje y un sin fin de venturas.

Se desea alquilar

dos habitaciones para oficinas, en punto céntrico.

Informes: en esta Administración.

Café METROPOL

Rbla 14 d'April, 46 telf. 164
TARRAGONA

Hi trobareu els millors mariscs frescos

GRAN VARIETAT

Demaneu tot l'any

EL BISCUIT GLACE
EL CORNET D'AMOR i tota classe de gelats.

ESPECTACULOS

Funciones anunciadas para hoy SALON MMODERNO

Programa de cine y variedades

Tarde, a las seis. Noche, a las diez:

1.º "La mujer infernal", película, por Chester Morris y Genoveva Tobí.

2.º Presentación del trío artístico "Idusta, Fugazot y Demare".

TEATRO TARRAGONA

Programa de cine y variedades.

Tarde, a las seis. Noche, a las diez:

1.º Una película.

2.º Presentación de "Harry Fleming" y su compañía de variedades internacionales.

Nota. — Publicamos esta Sección sólo a título informativo y sin que ello suponga recomendación por parte del periódico a los espectáculos que en él se anuncian.

NUVIS

Estalviareu temps
Obtindreu economia
I excel·lents serveis
utilitzant els de



BARCELONA:
Fontanella, 12

Suscursal a TARRAGONA: Administració de **LA CRUZ**
Rbla. S. Joan, 46, baixos

Deportivas

Hockey

CAMPIONAT DE CATALUNYA
Resultats de la primera jornada

Primers equips

Tarrassa, 6 - U. Nniversitaria, 1.
Intrèpits, 6 - Gimnàstic, 0.
Sabadell, 0 - Junior, 3.

Segons equips

Junior, 1 - Polo, 3.
Agfa, 0 - Intrèpits, 1.

Universitaria - Tarrassa (forfait)

Tercer equip

Junior A, 1, - Polo B, 4.
Intrèpits A, 0 - Junior, B, 2.
Polo A, 1 - Intrèpits B, 0.
Tarrassa, 0 - Universitaria, 0.

Primera categoria. — Classificació actual

Intrèpits.	1	1	0	0	6	0	2
Tarrassa.	1	1	0	0	6	1	2
Junior.	1	1	0	0	3	0	2
Sabadell.	1	0	0	1	0	3	0
Universitaria.	1	0	0	1	1	6	0
Gimnàstic.	1	0	0	1	0	6	0
Polo.	0	0	0	0	0	0	0

Partits per a diumenge vinent

Intrèpits - U. Universitaria.

Tarrassa - Junior.

Polo - Tarragona.

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomandan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

Augusto Serres

COMpra - VENTA

Administración de fincas

DESPOCHA: de 10 a 12

CARRETERA
BARCELONA, 49

TARRAGONA
Teléfono, 449 X

EN LOS PUEBLOS

En la Comisaría de Orden público de la Generalidad, se están recibiendo noticias de los pueblos de la provincia de haberse normalizado la vida administrativa de los ayuntamientos, así como de haberse constituido en todos ellos la acción ciudadana, en sustitución del antiguo somatén.

SAL

VICHY-ETAT

para hacer el agua digestiva

AMENAZA DE MUERTE

Comunican de Amposta que ha sido denunciado el vecino José Torosa Forcadell, por haber amenazado de muerte a su convecino Jaime Montanech Zaragoza, debido a resentimientos personales.

HOTEL IMPERIAL

Montera, 22 - MADRID

Teléfonos 21134 y 21135

Este Hotel ofrece al señor viajero toda garantía por su confort trato seriedad y moralidad

Pensión completa: De 16 a 24 pesetas

(Se recomienda este Hotel)

